

ligvis, det skal det ærede Medlem nok faa at vide, for de maa skam blive der alligevel. Men hvis det ærede Medlem paa normal Maade havde undersøgt disse Forhold, havde han ogsaa vidst dette, og saa havde han ikke staaet her og givet sig saadanne Blottelser som dem, jeg nu desværre her maa afsløre, skønt det naturligvis gør mig ondt at maatte afsløre, at et Medlem af dette Ting har givet sig endogsaa meget grove Blottelser.

Forholdet er blevet undersøgt for det første derved, at Dr. med. Schrøder i Kraft af de Finanslovbevillinger, han har faaet dertil, har iværksat og afsluttet Undersøgelser. 1ste Del af hans Arbejde, den psykiatriske Undersøgelse af Forbedringshusfanger, udkom allerede i 1917, udgivet af Fængselsdirektoratet, efter at Rigsdagen havde bevilget de fornødne Penge til Bogens Udgivelse. Denne Bog vil i nær Fremtid blive efterfulgt af en 2den Del om Tugthusfangerne; den har været meget omtalt baade i de medicinske og den juridiske Fagpresse og i Dagspressen, og den har ogsaa været omdelt her i Rigsdagen (*Fraenkel*: Det er knusende ligegyldigt!). Ja, det kan godt være, det ærede Medlem er ligegyldig overfor dette, men det er maaske tvivlsomt, om han vil være ligegyldig overfor det følgende angaaende hans Paastand om, at der ikke maa være nogen abnorme i Fængselet. Denne Bog, som det ærede Mindretal ikke kender noget til, oplyser, at ikke mindre end 45 pCt. af samtlige Forbedringshusfanger er psykisk abnorme. Af disse 45 pCt. er dog knebent 1 pCt. egentlig sindssyge, og disse udskilles naturligvis fra Straffeanstalten, saa snart deres Tilstand er erkendt. Den ene Procent af Fangerne, som er sindssyg, bliver altsaa udskilt og kommer paa Sindssygehospitalet, men næsten Halvdelen af de Forbrydere, som bliver hændt til Forbedringshusarbejde for begaaede Forbrydelser, er abnorm i sjællig Henseende efter denne Undersøgelse. Hvis alle disse skulde flyttes til Sindssygeanstalterne, vilde der blive en ganske anderledes Mangel paa Sindssygeanstalter, end der er nu. Og desuden, selv om Sindssygeanstalterne havde Plads til dem, vilde de jo slet ikke kunne modtage disse voldsomme Personer, hos hvem det forbryderiske Element naturligvis er langt stærkere end det syge. Selv Sikkerhedsafdelingen paa Sindssygeanstalten ved Nykøbing har afslaaet at modtage adskillige Fanger, som fra Straffeanstalterne

var indstillede til Anbringelse der. Der er derfor paa dette Omraade aldeles intet at bebrejde Fængselsledelsen eller Fængselsdirektøren specielt.

Fængselsdirektøren har imidlertid ikke blot sørget for at faa dette Spørgsmaal oplyst, men har ogsaa gjort Skridt til dets praktiske Ordning. Han har nemlig foranlediget, at der hos Rigsdagen er søgt og opnaaet den fornødne Bevilling, en Sum af 100 000 Kr., til Indkøb af et Areal for derpaa at opføre en Særanstalt for mentalt defekte Fanger, som ikke er egentlig sindssyge og derfor ikke kan modtages paa Sindssygeanstalterne. Men ogsaa om dette Skridt fra Fængselsdirektørens Side er det ærede Mindretal ganske uvidende. Det ærede Medlem, der har talt paa Mindretallets Vegne i Dag, er altsaa blandt de uvidende paa dette Punkt, skønt det er noget, der har været omtalt i Pressen, og noget, som er foregaaet her i Rigsdagen.

Det ærede Medlem har dernæst beklaget sig over, at der intet blev foretaget overfor Hr. A. B. Jensen og hans Klage over den ligeledes afskedigede Vagtmester. Om denne Klages Behandling udtaler Mindretallet i Betænkningen, „at Klagen kommer Direktøren for Fængselsvæsenet i Hænde, at den foranlediger en Undersøgelse, og at der derefter — intet sker. Ingen tiltales, ingen straffes, ingen afskediges.“ Hertil maa jeg bemærke, at den af Direktøren iværksatte Undersøgelse førte til, at Vagtmesteren benægtede at være fremkommet med nogle af Beskyldningerne, men indrømmede at have fremsat andre, at disses Grundløshed blev oplyst, og at Vagtmesteren indrømmede at have fremsat de paagældende Ukvemsord. Direktøren gav da Vagtmesteren i Overværelse af et Par af Anstaltens overordnede Funktionærer en meget skarp Irettesættelse, idet han alvorligt bebrejdede ham, at han overfor sine underordnede havde farefaret med løs Tale og brugt utilbørlige Udtryk om Inspektøren. Direktøren tilføjede med Hensyn til de om ham sely brugte Ukvemsord, at de laa saa langt nede, at han ikke skulde komme ind paa dem; det kunde let bibringe Vagtmesteren en ganske falsk Forestilling om, hvilken Betydning Direktøren tillagde hans Mening om ham. Direktøren meddelte dernæst den klagende Betjent Jensen Resultatet af Undersøgelsen af Klagen, og at han havde tildelt Vagtmesteren en alvorlig Irettesættelse. Han tilføjede, at det paa den anden Side var meget langt fra, at Klagerens